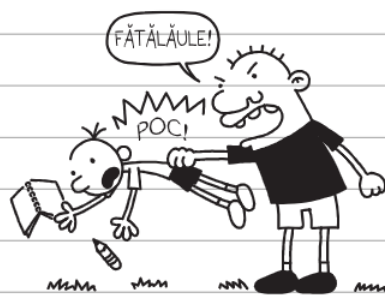
SEPTEMBRIE

Marți

În primul rând, să ne lămurim: Acesta este un JURNAL, nu un jurnal intim. Știu că așa s-ar putea crede după copertă, dar când Mami s-a dus să-l cumpere, i-am spus EXPRES să-mi ia unul care să nu arate ca un „jurnal intim".

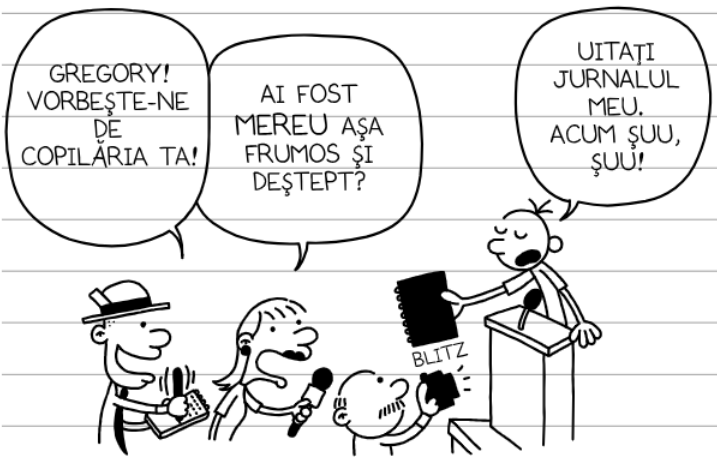
Grozav! Tot ce-mi trebuie acum e să mă prindă vreun fraier cu agenda la mine și să-și facă o idee greșită.

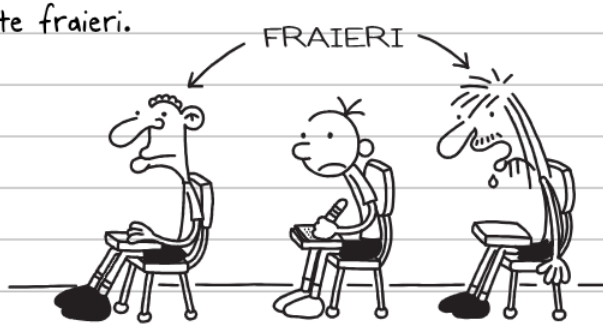
Celălalt lucru pe care vreau să-l lămuresc este că a fost ideea lui MAMI, nu a mea.

Dar dacă ea are impresia că eu o să-mi scriu aici „sentimentele" sau ceva de genul ăsta, e nebună. Nu v-ateptați să o țin una și bună cu „Dragă jurnalule" așa, „Dragă jurnalule" pe dincolo.

Singurul motiv pentru care am acceptat să fac toate astea este pentru că o să-mi dau seama mai târziu, când voi fi bogat şi celebru, că am ceva mai bun de făcut decât să răspund toată ziua, bună ziua la întrebări stupide. Aşa că agenda asta o să-mi fie de folos.

După cum spuneam, într-o bună zi voi fi celebru, dar deocamdată sunt prins la şcoala generală, cu nişte fraieri.

Vreau doar să mai spun, ca fapt divers, că şcoala generală e cea mai proastă idee inventată vreodată. Puştii ca mine, care nici măcar n-au intrat în perioada de creştere, sunt amestecaţi cu toate gorilele alea care trebuie să se bărbierească de două ori pe zi.

Şi după aia se întreabă de ce bătăuşii sunt aşa o mare problemă în şcoala generală.

După mine, clasele ar trebui organizate după înălţime, nu după vârstă. Dar iarăşi, asta ar însemna că puştii ca Chirag Gupta ar fi mereu în clasa întâi.

Azi este prima zi de şcoală şi acum o aşteptăm pe doamna profesoară să se grăbească şi să termine odată cu stabilirea locurilor în bănci. Aşa că m-am gândit că aş putea să scriu în agendă ca să mai treacă timpul.

Apropo, să vă dau un sfat foarte bun. Trebuie să fii foarte atent unde te aşezi în prima zi de şcoală. Intri în clasă şi-ţi arunci lucrurile pe oricare dintre băncile alea vechi şi te trezeşti că-ţi spune doamna dirigintă:

Deci în clasa asta am nimerit între Chris Hosey, în faţa mea, şi Lionel James, în spatele meu.

Jason Brill a întârziat şi aproape că s-a aşezat la dreapta mea, dar din fericire am prevenit asta în ultima clipă.

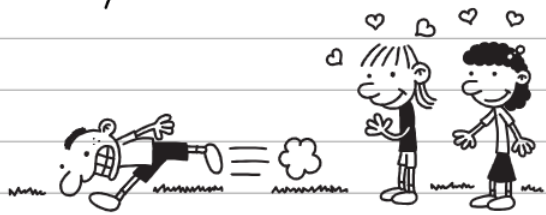

Data viitoare, mă voi aşeza în mijlocul unor fete mişto, imediat cum intru-n clasă. Dar cred că dacă voi face asta ar însemna că nu m-am învăţat minte după anul trecut.

Nu ştiu, băi, CE se-ntâmplă cu fetele din ziua de azi. Era mult mai simplu în şcoala primară. Faza era că, dacă erai cel mai iute alergător de la tine din clasă, toate fetele erau ale tale.

Şi în clasa a cincea, cel mai iute alergător era Ronnie McCoy.

Azi e mult mai complicat. Acum depinde ce haine porți, cât eşti de bogat sau dacă ai un fund frumos şi de-astea. Şi toți copiii ca Ronnie McCoy stau şi se-ntreabă mirați ce naiba s-a întâmplat.

Cel mai popular băiat dintr-a şasea este Bryce Anderson. Chestia foarte naşpa este că mie mi-au plăcut DINTOTDEAUNA fetele, iar puştii ca Bryce au intrat în schemă doar în ultimii doi ani.

Îmi amintesc cum se comporta Bryce în şcoala primară.

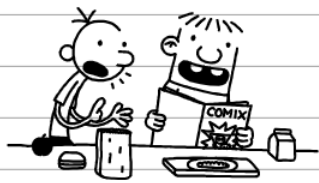
Dar bineînțeles că acum nu mai recunoaşte nimeni că eu am fost atâta amar de vreme de partea fetelor.

Cum spuneam, Bryce este cel mai popular băiat dintr-a şasea, iar asta înseamnă că noi, restul băieților, ne batem pentru celelalte locuri.

După mine, cred că eu sunt undeva pe locul 52 sau 53 în topul celor mai populari băieți din anul ăsta. Dar vestea bună este că voi avansa un loc pentru că Charlie Davies, cel de dinaintea mea, Îşi pune aparat dentar săptămâna viitoare.

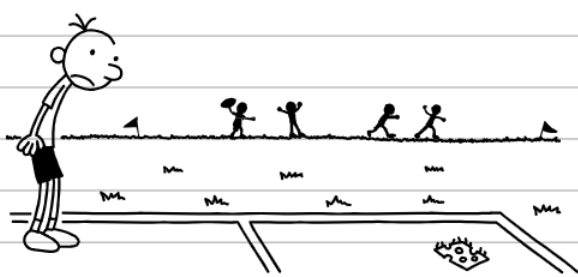
Încerc să-i explic toate chestiile astea legate de popularitate prietenului meu Rowley (care, apropo, se zbate probabil undeva pe la locul 150), dar cred că-i intră pe-o ureche şi-i iese pe cealaltă.

Miercuri

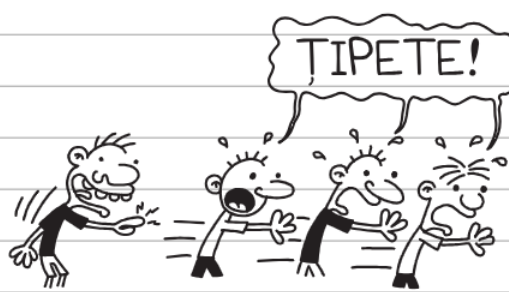
Astăzi am avut ed. fizică, aşa că primul lucru pe care l-am făcut când am ieşit afară a fost să mă furişez până la terenul de baschet să văd dacă Brânza mai era acolo. Şi era, bineînţeles.

Bucățica aia de Brânză stă pe teren de primăvara trecută. Cred că a picat din sendvișul cuiva, cine știe. După vreo două zile, Brânza a mucegăit și s-a făcut scârboasă. Nimeni nu a mai vrut să joace baschet pe terenul unde era Brânza, deși acela era singurul teren unde aveam un coș cu plasă.

Într-o zi, un puști pe care-l cheamă Darren Walsh a atins Brânza cu degetul și de-atunci a început toată faza cu Leapșa Brânzei. E fix ca o leapșă normală. Și dacă ai primit Leapșa Brânzei, rămâi cu ea până când o dai mai departe.

Singurul mod prin care te poți proteja de Leapșa Brânzei este să-ți încrucișezi degetele.

Însă nu e chiar aşa de simplu să-ți aduci aminte în fiecare moment că trebuie să-ți încrucişezi degetele. Eu mi le-am lipit pe-ale mele cu scotch, ca să stea încrucişate toată ziua. Am luat un 6 la caligrafie, dar a meritat.

Puştiul ăsta, Abe Hall, a primit Leapşa Brânzei în aprilie şi nu s-a mai apropiat nimeni de el tot anul. Vara asta, Abe s-a mutat în California şi a luat-o cu el.

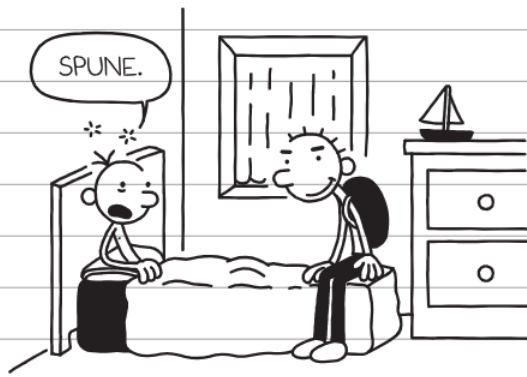
Chiar sper să nu mai înceapă nimeni cu Leapşa Brânzei, pentru că pur şi simplu nu mai am nevoie de stresul ăla în viață.

Joi

Mi-e foarte greu să mă obişnuiesc cu faptul că vara s-a terminat şi că trebuie să mă dau jos din pat în fiecare dimineață ca să mă duc la şcoală.

Vara mea n-a început tocmai bine din cauza fratelui meu mai mare Rodrick.

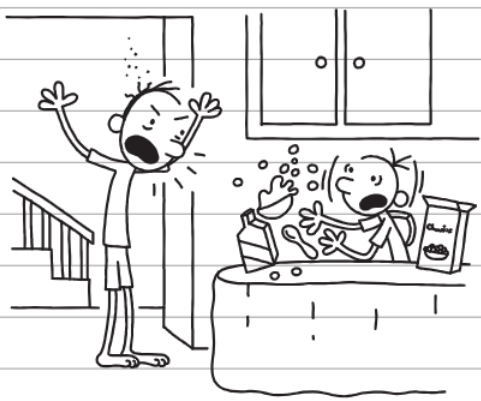
După primele două zile din vacanța de vară, Rodrick m-a trezit în toiul nopții. Mi-a spus că am dormit toată vara, dar că din fericire m-am trezit la timp pentru prima zi de școală.

Ați putea crede că am fost cam prostănac să mă las păcălit, dar Rodrick era îmbrăcat în hainele de școală și-mi potrivise dinainte ceasul deșteptător, ca să pară că era dimineață. În plus, îmi trăsese draperiile ca să nu văd că afară era întuneric.

După ce m-a trezit Rodrick, m-am îmbrăcat și am coborât să-mi fac micul dejun, așa cum fac în fiecare dimineață înainte să plec la școală.

Dar cred că am făcut destulă hărmălaie, pentru că m-am trezit imediat cu Tati care a coborât şi-a ţipat la mine că mâncam Cheerios la 3 dimineaţa.

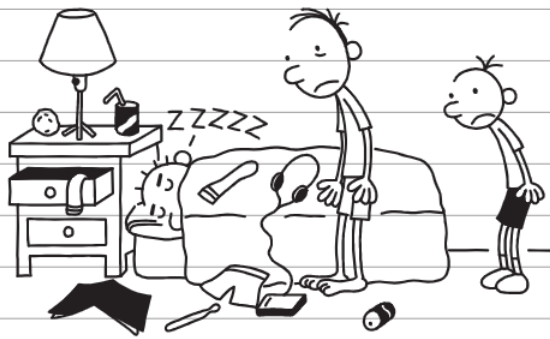

Mi-a luat cam un minut să mă prind ce naiba se întâmpla.

După ce m-am prins, i-am spus lui Tati că Rodrick mă păcălise şi că la EL ar trebui să ţipe.

Tati a coborât la susbsol să-l certe pe Rodrick şi m-am luat şi eu după el. Abia aşteptam să văd cum Rodrick primeşte ceea ce merita.

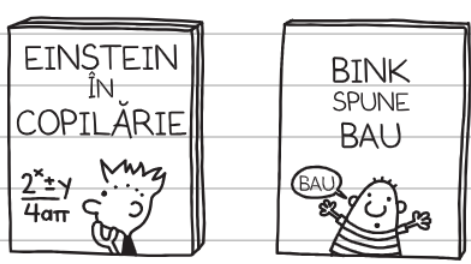
Dar Rodrick şi-a acoperit foarte bine urmele. Şi-n ziua de azi cred că Tati are impresia că nu sunt întreg la cap sau ceva de genul ăsta.

Vineri

Azi la şcoală am fost repartizaţi în grupuri de lectură.

Nu vin pur şi simplu la tine să-ţi spună dacă eşti în grupa Talentaţilor sau în grupa Începătorilor, dar te prinzi imediat doar uitându-te la copertele cărţilor pe care ţi le dau.

Am fost foarte dezamăgit să văd că m-au pus în grupa Talentaților, pentru că asta înseamnă mult mai multă muncă suplimentară.

Când au făcut evaluările la sfârșitul anului trecut, am făcut tot posibilul ca anul ăsta să mă pună în grupa Începătorilor.

Mami este foarte bună prietenă cu doamna noastră directoare, pun pariu că a trecut pe la ea ca să se asigure că voi fi din nou în grupa Talentaților.

Mami mereu spune că sunt un copil deștept, dar că „nu prea mă omor" cu școala.

Dar dacă am învățat ceva de la Rodrick este cum să-i faci pe oameni să se aștepte la foarte puțin din partea ta, pentru ca apoi să-i surprinzi fără să faci nimic.

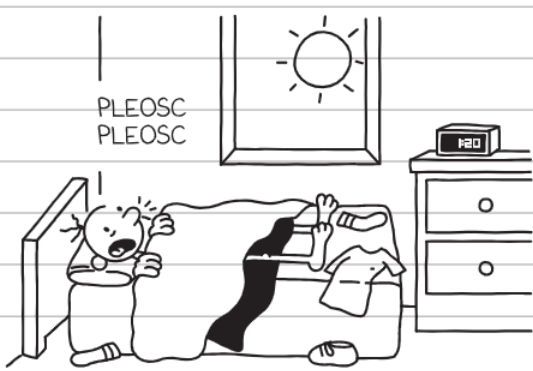
De fapt, mă bucur într-un fel că planul meu de a fi pus în grupa Începătorilor n-a funcționat.

Am văzut vreo doi copii de la „Bink spune Bau" ținându-și cărțile cu fundu-n sus și nu cred că glumeau.

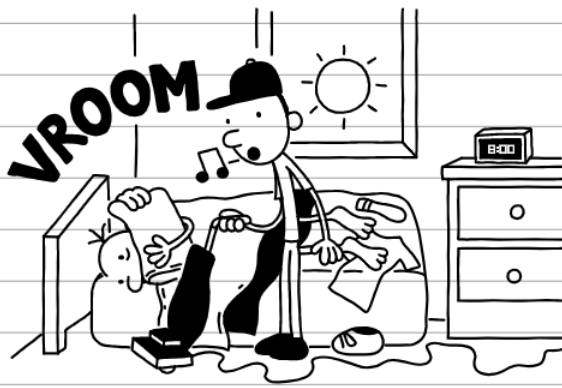
Sâmbătă

În sfârșit, prima săptămână de școală s-a terminat, așa că astăzi am dormit până târziu.

Majoritatea copiilor se trezesc devreme sâmbăta, ca să se uite la desene sau ceva, dar eu nu. Singurul motiv pentru care mă ridic din pat tot weekendul este că, până la urmă, nu-mi mai pot suporta gustul propriei respirații.

Din păcate, Tati se trezeşte la 6, INDIFERENT de ziua săptămânii şi nu prea ține cont de faptul că eu încerc să mă bucur de ziua de sâmbătă, ca orice om normal.

Azi n-am avut nimic de făcut, aşa că m-am dus acasă la prietenul meu Rowley.

Teoretic, Rowley este cel mai bun prieten al meu, dar cu siguranță că acest lucru se va schimba.

L-am evitat pe Rowley din prima zi de şcoală, când a făcut ceva care chiar m-a enervat.

Ne luam lucrurile din vestiare la sfârşitul zilei, când Rowley a venit la mine şi-a zis:

I-am spus lui Rowley de un miliard de ori că acum, când suntem la şcoala generală, ar trebui să spunem „hai să frecăm menta", nu „hai să ne jucăm". Dar indiferent câte castane i-am dat, data următoare uită mereu.

Am încercat să fiu mult mai atent cu imaginea mea de când am intrat la şcoala generală. Dar nu mă ajută deloc să-l am pe Rowley prin preajmă.

Pe Rowley l-am cunoscut acum patru ani, când s-a mutat la noi în cartier.

Mama lui îi cumpărase o carte care se numea *Cum să-ți faci prieteni în locuri noi*, iar el a venit la mine acasă încercând toate şmecheriile alea stupide.

Cred că într-un fel mi-a fost milă de Rowley şi am hotărât să-l iau sub aripa mea.

E foarte tare să stau cu el, mai ales pentru că pot să-i fac toate farsele pe care mi le face MIE Rodrick.

ȘTIAI CĂ DACĂ AI MÂNA MAI MARE DECÂT FAȚA E SEMN DE „INTELIGENȚĂ SCĂZUTĂ“?
PE BUNE?
HA! TE-AM FĂCUT!
POC!
DAR EU AM „INTELIGENȚĂ SCĂZUTĂ“?
HMM... STAI SĂ VERIFIC ÎNCĂ O DATĂ.

Luni

Țineți minte cum spuneam că-i fac tot felul de farse lui Rowley? Ei bine, am un frățior pe care-l cheamă Manny, dar n-aș scăpa NICIODATĂ nepedepsit dacă i-aș face lui vreuna.

Mami și Tati îl protejează pe Manny ca și când ar fi prinț sau ceva. Și el n-o încurcă niciodată, deși chiar și-ar merita-o.

Ieri, Manny a desenat cu markerul permanent un autoportret pe ușa de la dormitorul meu. Credeam că Mami și cu Tati îl vor învăța minte, însă, ca de obicei, m-am înșelat.

